

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind III Syv teaterår 1849-56

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 42. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibfr03-shoot-idm139891011850512/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Pernille.

»Jeg ved den hele hemmelighed, madam!«

Lucretia (stødt).

»Hvilken hemmelighed?«

Pernille.

»Der er en vis magister Petronius. Det er ikke for intet, at han går og støver så her omkring huset. Jeg ved, at han er forlibt i madamen.«

Atter en mimisk overgang. Over denne tilståelse bliver nemlig nu Lucretia meget glad og udbryder smigret:

»Hvem har sagt dig det?«

Pernille.

»Henrich.«

Her danner nu atter Lucretias mimik en overgang; hun ser vredt på dem begge, da hun ikke synes om, at disse to tjenestefolk befatter sig med hendes sager. Hun bliver derfor atter vred og udbryder:

»Hør, Pernille! du est en næse-vis! Er det ikke uforskammet, at en tjeneste-pige tør således tale udi sit herskabs nærværelse? Derom du åbner din mund, for at tale videre derom, da skal jeg køre dig på døren.«

Pernille.

»Jeg beder om forladelse. Jeg skal ikke tale mer derom. Undertiden bær madamen stor fortrolighed til mig, undertiden igen har hun mig mistænkt. Har jeg vel nogen tid røbet hende?«

Under denne pigens ydmyge tale dannes overgangen i mimikken hos Lucretia til forsoning og fortrydelse, og hun svarer:

»Det siger jeg endelig ikke.«

Pernille.

»Hun må herefter beholde hendes hemmeligheder for hende selv. Jeg skal aldrig forlange at vide noget deraf.«

Og nu dannes overgangen i mimikken hos Lucretia for at forsone pigen, og hun siger indsmigrende:

»Nu giv dig tilfreds, jeg skal åbenbare dig den hele sag.«

Pernille.

»Nej, jeg er ikke nysgerrig, madam.«

Atter en overgang i mimikken. Her bliver Lucretia ulykkelig over Pernilles vrede og siger afsides: